

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/79/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010185
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614010185.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Františka Kováča v trestnej veci proti obžalovanému L. W., nar. XX.X.XXXX v L., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods.2 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.2 písm.b), písm.c) Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 11. októbra 2016 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske podané v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 6. júna 2016, sp. zn. 2T/129/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 6. júna 2016, sp. zn. 2T/129/2014, bol obžalovaný L. W. podľa § 285 písm. c/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 11.8.2014 pod č. k. Pv 729/14/3305-12 pre skutok kvalifikovaný ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods.2 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods.1, ods.2 písm.b), písm.c) Tr.zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 12.02.2014 v čase okolo 16,45 prišiel do predajne zbraní a streliva AFG SECURITY-CORPORATION, s. r. o. vo P. X. na Y. ulici č.XXX/XX, kde požiadal predavača Y. W., aby mu ukázal 1 ks dlhej guľovej rozkladacej zbrane, malorážky zn. NORINCO, typ JW 20, kalibru 22LR a 1 ks pištoľ zn. PIETRO BERETTA, typ M70/71, kalibru 22LR, ktoré v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive podliehajú povolovaciemu konaniu, kde po prezretí si malorážky túto položil na pult a počas prezerania si pištole požiadal predavača o poskytnutie informácie o predajnej cene týchto zbraní, pričom počas toho, ako sa predavač otočil od pultu k počítaču a sústredil sa na vyhľadávanie týchto informácií, obžalovaný L. W. si predmetnú pištoľ vložil do textilnej tašky prehodenej cez plece a z pultu vzal malorážku a s týmito odcudzenými zbraňami ušiel z predajne von, kde ho Y. W. vo vzdialenosti približne 60 metrov od predajne dobehol, chytil ho pravou rukou za mikinu v oblasti zátylku, na čo ho obžalovaný udrel odcudzenou malorážkou do oblasti zápästia ľavej ruky a do oblasti ľavého boku tváre a následne s odcudzenými zbraňami z miesta činu ušiel, pričom uvedeným konaním obžalovaný L. W. spôsobil poškodenú spoločnosť AFG SECURITY-CORPORATION, s. r. o. Veľké Bielice škodu krádežou zbraní vo výške 500,- € a Y. W. spôsobil drobné zranenie hlavy vyžadujúce si jednorazové lekárske ošetrenie, právne kvalifikovanom ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku bola poškodená spoločnosť AFG SECURITY -CORPORATION, s.r.o., so sídlom Javorová, Veľké Bielice 451/32, Partizánske 958 04 s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení včas podaným odvolaním napadol v neprospech obžalovaného prokurátor pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného L. W., t. j. výrokov o vine a treste. Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania namietal správnosť výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby s poukazom na to, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za nezákonný, pretože okresný súd nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu vyslovený v uznesení Krajského súdu v Trenčíne pod sp.zn. 2To/15/2015 z 2.11.2015, vec v potrebnom rozsahu znovu neprejednal, nakoľko nevykonal všetky dôkazy potrebné na náležité objasnenie veci, resp. vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil. Podľa správy o výsledku porovnania pachových stôp - vykonaním porovnania pachovej stopy z miesta činu a porovnávacej pachovej stopy obžalovaného, ktoré vykázali zhodu - jednoznačne vyplýva, že obžalovaný L. W. sa nachádzal na mieste činu. Skutočnosť, že na mieste činu sa našla aj biologická stopa svedka H. ešte nepreukazuje nevinu obžalovaného, dokazuje iba to, že aj svedok H. uvedenú predajňu navštívil. Svedok H. sa pritom nevyjadril ku skutočnosti odkiaľ a akým spôsobom odcudzenú zbraň získal, pretože na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. Naopak, v neprospech obžalovaného svedčí aj jeho výpoveď a výpoveď svedka V. k okolnosti, kde sa mali v čase skutku nachádzať. Výpoveď poškodeného Y. W. na hlavnom pojednávaní dňa 6. júna 2016, kde svedka H. opoznal a aj označil za páchatel'a skutku, považuje za nevieryhodnú a zmätočnú, pretože od jeho spáchania uplynula doba dlhšia ako dva roky. Okrem poškodeného Y. W. zo spáchania predmetného skutku pritom obžalovaného usvedčovala aj svedkyňa P. P. Domnienka vyslovená okresným súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku, že o nevine obžalovaného svedčí aj jeho významná podobnosť so svedkom H., nemá opodstatnenie bez zabezpečenia fotografií svedka H. z obdobia roku 2014. Okresný súd pritom na hlavnom pojednávaní 6. júna 2016 oboznámil iba fotokópiu znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ, Odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča, ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2014/2909 zo dňa 11. decembra 2014 a k jeho obsahu ani nevyočul znalkyňu T. T. O. a bez vykonania týchto prokurátorom navrhovaných dôkazov nebolo preto možné dospieť k záveru, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, ktorý sa pritom opakovane dopúšťa trestnej činnosti v snahe získať majetkový prospech. Na základe uvedených dôvodov prokurátor okresnej prokuratúry v odvolaní i nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný L. W. prostredníctvom obhajkyne vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora i na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajkyňa obžalovaného poukázala na to, že obžalovaný L. W. v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom popieral spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a na svoju obhajobu uviedol hlavne to, že v čase skutku na mieste činu ani nebol a skutok preto ani spáchať nemohol. Svedok Y. W. na hlavnom pojednávaní dňa 6. júna 2016 priamo a jednoznačne potvrdil, že on páchatel'om skutku nebol a zároveň sa mu niekoľkokrát za to, že ho v predchádzajúcom konaní označil za páchatel'a, ospravedlnil. Na spomenutom hlavnom pojednávaní bola pritom všetkým prítomným osobám jasná nápadná fyzická a vizuálna podobnosť jeho osoby so svedkom H., ktorého svedok Y. W. s určitosťou po opakovanej tej istej otázke zo strany súdu označil ako páchatel'a predjednávaného skutku a v jeho prospech navyše svedčia aj závery znaleckého skúmania a oboznámeného znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ, Odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča, ČEZ: PPZ-KEU-SL-EXP-2014/2909 zo dňa 11. decembra 2014 a rovnako aj správa Ministerstva vnútra SR, Sekcie kontroly inšpekčnej služby zo dňa 22.1.2015 z ktorej vyplýva, že DNA profil biologického materiálu zaisteného zo stopy č. 8 vo veci vedenej pod ČVS: ORP-41/VYS-PE-2014 sa zhoduje s DNA profilom svedka H. a zbraň, ktorú mal podľa obžaloby odcudziť, bola práve u svedka H. aj nájdená. Pretože označené dôkazy nepochybne nasvedčujú tomu, že skutku kladeného mu za vinu sa dopustil práve svedok H., navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 26. augusta 2016, na verenom zasadnutí dňa 11. októbra 2016 postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil,

že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, včítane tých, ktorých vykonanie mu prikázal Krajský súd v Trenčíne vo svojom zrušujúcom uznesení sp.zn. 2To/15/2015 zo dňa 2. novembra 2015 a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného L. W. spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Okresný súd na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že vykonané dôkazy síce môžu pripúšťať dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, keď podľa jednej, prezentovanej obžalobou na podklade pôvodných svedeckých výpovedí poškodeného Y. W. (pred zabezpečením nových dôkazov, vykonaných na hlavnom pojednávaní dňa 6. júna 2016, včítane prítomnosti svedka Y. H. na tomto hlavnom pojednávaní) a I. P. a výsledkov vykonania porovnania pachových stôp z miesta činu a porovnávacej pachovej stopy obžalovaného (ktorý však hneď pri svojej prvej výpovedi nepopieral, že predmetnú predajňu zbrani a streľiva vo Veľkých Bieliciach niekoľko týždňov pred 12. februárom 2014 navštívil), ktoré vykázali zhodu, mohol obžalovaný L. W. spáchať žalovaný skutok spôsobom uvedeným v obžalobe, avšak podľa druhej, prezentovanej obžalovaným L. W. od začiatku trestného stíhania a potvrdzovanej predovšetkým svedkom a poškodeným Y. W. na hlavnom pojednávaní dňa 6. júna 2016 v prítomnosti svedka Y. H., závermi znaleckého skúmania Kriministického a expertízneho ústavu PZ, Odboru prírodovedného skúmania a kriministickej identifikácie Slovenská Ľupča, ČEZ: PPZ-KEU-SL-EXP-2014/2909 zo dňa 11. decembra 2014 i zápisnicou o ohliadke miesta činu, podľa ktorej odcudzená zbraň JW-20 kal. 22LR s vyrazeným číslom XXXXXX, bola pri ohliadke miesta činu nájdená u Y. H., skutok uvedený v obžalobnom návrhu tam uvedeným spôsobom obžalovaný L. W. nespáchal, ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzií (možností) zodpovedá skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti. Takýto záver nemožno preto vyvodiť len na podklade dôkazov, na ktoré poukazoval v odvolaní prokurátor, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci okresným súdom vykonané dôkazy a z nich predovšetkým obhajobné tvrdenia obžalovaného L. W. i dôkazy, na ktoré vecne správne poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku a aj krajský súd už vo svojom vyššie spomenutom uznesení sp.zn. 2To/15/2015 zo dňa 2. novembra 2015, pripúšťajú aj druhú, protichodnú a vylučujúcu verziu (možnosť), podľa ktorej tento skutok obžalovaný L. W. nespáchal. Dôkazy, na ktoré poukazoval v odvolaní prokurátor, umožňujú vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a že ho obžalovaný mohol spáchať, ale zároveň, najmä keď vyššie spomenuté vykonané dôkazy pripúšťajú záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a keď nevylučujú jeho obhajobu, že nekonal spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu, nepostačujú na jednoznačný a nepochybný záver o jeho vine. Zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, okresný súd správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm.c/ Tr. por. ho spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného L. W. zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než ako to urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného za dôvodné, preto jeho odvolanie podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.